

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/38/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712209135
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Šebeň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8712209135.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov I., so sídlom H., H. XXXX/N., IČO: 42073642, právne zastúpeného advokátom JUDr. Miroslavom Verebom, so sídlom Košice 040 01, Šolltésovej č. 5, proti žalovanej: Mgr. Z. B., Správa bytov a domov, so sídlom D. XXXX/XX, H. XXX XX, IČO: 43163459, právne zastúpenej advokátom JUDr. Mariánom Kollárom, so sídlom Poprad 058 01, Mnoheľova 22, o vydaní dokladov týkajúcich sa správy domu a čerpania fondu opráv, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 7C/128/2012-147 zo dňa 15.1.2013, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým uznesením konanie zastavil s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Ako dôvod uviedol, že žalobca podal dňa 2.7.2012 žalobu na uloženie povinnosti žalovanej odovzdať žalobcovi všetky doklady týkajúce sa správy domu a čerpania fondu opráv od jeho vzniku do dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ako aj nahradiť trovy konania. Dňa 9.7.2012 bol vydaný voči žalovanej rozkaz na plnenie, voči ktorému podala dňa 31.7.2012 včas odôvodnený odpor. Tým došlo zo zákona k zrušeniu rozkazu na plnenie. Na pojednávaní dňa 26.10.2012 súd pripustil zmenu žaloby, keď podľa zmenenej žaloby sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej predložiť žalobcovi k nahliadnutiu všetky doklady týkajúce sa hospodárenia bytového domu s. č. XXXX, situovaného na ul. H. č. X-X, H.. F. dňa 7.12.2012 žalobca vzal žalobu späť, navrhol konanie zastaviť a rozhodnúť o trovách konania tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov. Podaním zo 9.1.2013 žalovaná súhlasila so zastavením konania, avšak nesúhlasila s tým, aby súd náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov. Podľa jej názoru bola žaloba podaná predčasne. Uplatnila si náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 312,23 eur za 4 úkony právnej služby. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) (zrejme O.s.p.), pretože konanie bolo zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby. Nie je podstatné, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatíu žaloby, ale to, že žalovaná splnila to, čoho sa žalobca domáhal

žalobou. Nie je namieste argumentácia žalovanej o tom, že žaloba bola podaná predčasne.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Napadla ním výrok uznesenia o náhrade trov. Navrhla v tejto časti uznesenie zmeniť tak, že žalobca je povinný žalovanej zaplatiť 457,41 eur ako trovy konania v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Ako dôvod uviedla, že súd sa nezaoberal okolnosťami, ktoré uviedla vo svojom podaní z 9.1.2013 a nevyhodnotil správanie

sa žalobcu a jeho právne kroky v tomto konaní. Ako vyplýva z uzavretej mandátnej zmluvy, nevznikla jej povinnosť odovzdať žalobcovi žiadne doklady pred uplynutím šiestich mesiacov výpovednej lehoty. Žalobcovi preto nemohol vzniknúť právny dôvod, ani naliehavý právny záujem na vydaní evidencie. Petit podanej žaloby zo dňa 2.7.2012 bol absolútne neurčitý, nejasný a nedostatočne vymedzený. Napriek tomu súd pristúpil k vydaniu rozkazu na plnenie zo dňa 9.7.2012. Hoci súd s dostatočným predstihom vytýčil prvý termín pojednávania na deň 26.10.2012, žalobca zotrval v pasivite a až po začatí pojednávania zmenil predmet žaloby na povinnosť žalovanej predložiť všetky doklady týkajúce sa hospodárenia bytového domu súpisné číslo XXXX, situovaného na ulici H. č. X-X H.. Ak by ju bol predniesol niekto už pred podaním žaloby, alebo aspoň pred pojednávaním, nevznikla by potreba konať pred súdom. Preto mal súd postupovať podľa § 146 ods. 2 O.s.p., lebo žalobca svojím konaním zavinil, že toto bolo zastavené. Ak by žalobca využil toto svoje právo ešte pred 2.7.2012, nebolo by potrebné vydávať rozkaz na plnenie, ani ona nemusela podávať odpor. Žalobca si svoju chybu uvedomil až po podaní odporu, preto na pojednávaní zmenil žalobu, aby predišiel svojej neúspešnosti. Uplatnila si náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej služby, režijného paušálu, 20 % dane z pridanej hodnoty a súdneho poplatku za podaný odpor.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení navrhol napadnutý výrok o trovách konania potvrdiť. Ako dôvod uviedol, že návrh na začatie konania bol vzatý potom, čo žalovaná dňa 30.10.2012 odovzdala všetku dokumentáciu žalobcu priamo zástupcom žalobcu v jej kancelárii. Samotná žalovaná doklady odovzdala zástupcom žalobcu s tým, že so žalobcom nechce mať nič a nechce, aby doklady jej boli vrátené, hoci ešte stále plynula výpovedná doba. Je zrejmé, že i žalovaná v čase po podaní žaloby, a teda v čase plynutia výpovednej doby striktno nerozlišovala medzi nahliadnutím a odovzdaním dokladov. Robí tak až účelovo pri rozhodovaní o trovách konania. K späťvzatiu žaloby by nebolo došlo, ak by žalovaná nebola sprístupnila doklady týkajúce sa žalobcu. Na pojednávaní dňa 26.10.2012 sa obe strany dohodli o spôsobe vybavenia veci bez autoritatívneho rozhodnutia súdu, tak že s prihliadnutím na túto dohodu neprichádza do úvahy aplikácia § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.. Je minimálne slušné, aby si trovy konania v prípade dohody účastníkov konania znášala každá strana bez ich náhrady.

Podaným odvolaním žalovanej nebol dotknutý výrok uznesenia o zastavení konania. V tejto časti uznesenie nadobudlo právoplatnosť a tak ho nebolo možné v rámci odvolacieho konania preskúmať (§ 159 ods. 1, 3 a § 206 ods. 2 O.s.p.). Rozhodnutie o trovách konania nie je rozhodnutím o veci samej. Preto túto časť napadnutého uznesenia preskúmal odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Pri preskúvaní napadnutej časti uznesenia bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený túto časť uznesenia preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť

len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto preskúvaní napadnutej časti uznesenia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovanej nie je opodstatnené.

V prípade zastavenia konania sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa ustanovenia § 146 ods. 1 O.s.p.. Len v prípade, ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy podľa § 146 ods. 2 O.s.p.. Zavinenie zastavenia konania sa skúma výlučne z procesného hľadiska. Takýmto zavinením je spravidla späťvzatie žaloby. V jeho dôsledku vzniká právo na náhradu trov konania žalovanej strany. Ak sa však pre správanie odporcu (žalovaného) vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (žalovaný). Typickým príkladom postupu podľa vety druhej § 146 ods. 2 O.s.p. je správanie sa žalovanej pozostávajúce z toho, že po podaní žaloby splnila to, čo bolo predmetom žaloby. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo 225/2010). V tejto súvislosti sa nielen porovnáva petit podanej žaloby s následným konaním žalovanej, ale aj odôvodnenie žalobného petitu v žalobe, a to za účelom eliminácie stavu, ktorý by bol v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti. Princíp procesného výsledku nemožno chápať formálne, lebo nielen petit, ale aj žalobné tvrdenie, teda dôvody žaloby

vyjadrujú, prečo sa žalobca žalovaného plnenia domáha (Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 2899/2010).

V preskúmvanej veci došlo k späťvzatiu žaloby, v dôsledku čoho vzniklo právo na náhradu trov konania žalovanej. Žalobca však zobral žalobu späť až následne potom, čo žalovaná dňa 30.10.2012 vyhovelá požiadavkám žalobcu. Dôvodom pre späťvzatie žaloby bolo teda správanie sa žalovanej, z ktorého možno vyvodíť dôvodnosť podania žaloby. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov neposudzuje a nezisťuje podmienky prípadnej úspešnosti žaloby. Nie je preto právne významné, či a aké vady žaloba v preskúmvanej veci mala a či by žalobca v konečnom dôsledku bol vo veci úspešný. Pre rozhodnutie o náhrade trov konania je podstatné to, či podaním žaloby žalobca dosiahol to, čo ňou sledoval. To sa v preskúmvanej veci aj stalo. V dôsledku toho v súlade s § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov prvostupňového konania žalobcovi. Ten si svoje právo na náhradu trov konania neuplatnil, navrhol rozhodnúť tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Za tohoto stavu rozhodol prvostupňový súd v konečnom dôsledku správne, aj keď výrok svojho rozhodnutia nesprávne sformuloval. O náhrade trov sa v tomto prípade nerozhoduje podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., ale podľa § 146 ods. 2 O.s.p., v dôsledku čoho sa náhrada trov priznáva, alebo nepriznáva. To však v konečnom dôsledku nič nemení na tom, že prvostupňový súd náhradu trov nepriznal žiadnemu z účastníkov.

Z týchto dôvodov odvolací súd v súlade s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov.

Úspech v odvolacom konaní mal taktiež žalobca. Preto mu v súlade s § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov odvolacieho konania. Ani v tomto prípade si žalobca neuplatnil právo na náhradu trov. Preto odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania žiadnemu z účastníkov.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.